

πεικόνισιν τῆς ἐν γένει καταστάσεως ἐκάστης κοινότητος, χωριστά ἀπὸ ἀπόψεως καλλιέργειας, παραγωγῆς, συγκοινωνίας, ὑδάτων κ.λ.π. καταλήξασα εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα :

1. "Ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκρίζωσις τυγχάνει ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως ἡ ὀρθότερα ἀντιμετώπισις τοῦ ζητήματός, πλὴν ὅμως παρουσιάζει μεγίστας δυσχερείας, ὡς πρὸς τὸ δυνατόν τῆς ἀντικαταστάσεως τῆς καλλιέργειας τῆς σταφίδος ἐπὶ ἐκτάσεων ἱκανῶν διὰ νὰ ἔχη ἀποτέλεσμα, ἤτοι παραγωγῆς περὶ τὰ 30—50 ἑκατ. ἐνετικῶν λιτρῶν.

2. "Ὅτι αἱ δυσχερεῖαι αὗται ὀφείλονται εἰς τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐξευρέσεως ὑδάτων πρὸς ἄρδυσιν ἀπαραιτήτων διὰ τὴν εἰσαγωγὴν καλλιεργειῶν αἱ ὁποῖαι νὰ ἀποφέρουν, ὅσα περίπου καὶ ἡ σταφίς, τὸ ἄστατον τοῦ κλίματος, τὰς ὑπαρχούσας νόσους—ἰδίως ἔντομα—δυσχερῶς καὶ δι' ἀσυμφόρων δαπανῶν παραγούσας μεταξύ 30 καὶ 50 ἑκατ. ἐνετικῶν λιτρῶν ἑτησίως. Ἐάν ἡ ἐκρίζωσις ἐκτάσεων ἑτησίως παραγωγῆς 50 ἑκατ. ἐνετικῶν λιτρῶν ἀποτελῇ λύσιν τοῦ ζητήματος καὶ κέρδος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν, ὑπὸ τὴν τεθεῖσαν βάσιν ὅτι συμφέρον εἶναι νὰ μειωθῇ ἡ παραγωγή, ἡ ἐκρίζωσις ἐκτάσεων παραγωγῆς κατωτέρας τοῦ ποσοῦ τούτου ἀρχίζει νὰ ἀποτελῇ προσωρινὴν λύσιν καὶ ἡ εἰς τὸ ὄριον τῶν 30 ἑκατομμυρίων ἐνετικῶν λιτρῶν τοιαύτη, ὅμως προσωρινὴν ἐάν ὄχι προσωρινὴν ἀνακούφισιν μόνον.

Τέλος ἡ σοβαρὸς κάτω τοῦ ποσοῦ τούτου ἐκρίζωσις, π. χ. 15.000. 000 ἐνετικῶν λιτρῶν, οὐδεμίαν, ἀπὸ σταφιδικῆς ἀπόψεως, σημασίαν θὰ ἔχη.

3. "Ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου δέον νὰ ἀκολουθήσῃ εἰδικὴν διαδικασίαν, ἥτις ἐκ τῆς κτηθείσης πείρας δέον νὰ διατυπωθῇ εἰς ἴδιον νο-

μοθέτημα καὶ εἰδικὸν κανονισμόν ἀκολουθούντας τὰς ἀνωτέρω βάσεις :

Τελικῶς δὲν ἐπραγματοποιήθη ἐκρίζωσις βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Α. Ν. 753/1937 διότι, ἐν τῷ μεταξύ, ἐξεδόθη ὁ Α. Ν. 1361/1938 διὰ τοῦ ὁποῖου ἀφ' ἐνὸς μὲν κατηργήθησαν αἱ περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκρίζωσεως διατάξεις τοῦ Α. Ν. 753/1937, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔθεσπίσθη ἡ προαιρετικὴ μετριαζομένης καὶ οὐχὶ ἀποφευγομένης διὰ τὰς δενδρόδεις—πλὴν ἀμπέλου καὶ ἐλαίας—καλλιέργειας καὶ τὴν δυσχερῆ ἀντιμετώπισιν τοῦ ζητήματος ἐν σχέσει πρὸς τὴν δημογραφικὴν ἄποψιν.

4. "Ὅτι ἀπὸ ἀπόψεως γεωργικῆς, ψυχολογικῆς καὶ ἐν γένει συνθηκῶν ὀργανώσεως ἰδιωτῶν, ὀργανισμῶν καὶ κράτους, ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκρίζωσις δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀντιμετωπισθῇ ἐν τῇ πρακτικῇ ἐφαρμογῇ τῆς καὶ συνεπῶς πρέπει—ἀτυχῶς—νὰ ἐγκαταλειφθῇ, θεσπιζομένης τῆς προαιρετικῆς.

5. "Ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ μέτρου τῆς ἐκρίζωσεως δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ δι' ἀξιολογώτατων ἐπιχειρημάτων, πλὴν ταῦτα, στηριζόμενα εἰς πολλὰ σημεῖα ἐπὶ ἀβεβαίων περιστάσεων δὲν δύναται νὰ ἀγαθωσιν εἰς ἀνάλογον ἀπόφασιν καὶ συνεπῶς τὸ μέτρον μένει ὡς μόνη οὐσιαστικὴ ἀντιμετώπισις, ἐν συνδυασμῷ ὅμως πάντοτε πρὸς τὴν βαθμιαίαν μείωσιν τῆς τιμῆς ἐξαγορᾶς πλεονασμάτων μέχρι τῆς τιμῆς τοῦ βιομηχανικοῦ κόστους καὶ

6. "Ὅτι ἡ ἐκρίζωσις εἴτε ἀναγκαστικὴ εἴτε προαιρετικὴ, τότε μόνον δύναται νὰ ἔχη ἀντίκτυπον ἐπὶ τῆς διαφορᾶς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως σταφίδος, ὡς ἐπιδιώκεται, ἐάν ἐπεκταθῇ εἰς ἐκτάσεις προαιρετικῆς ἐπὶ ἀποζημιώσεως ἐκρίζωσις, ὑπὸ τὰς ἀκολούθους βασικὰς προϋποθέσεις :

α' "Ὅτι προαιρετικὴ ἐπὶ ἀποζημιώσεως ἐκρίζωσις θὰ ἐλάμβανε χώραν